

En betydelig del af industriens vandforbrug leveres af de almene vandværker. Kun meget vandforbrugende virksomheder har normalt egen indvinding. Industriens samlede vandforbrug kan opgøres til ca. 163 mill. m³ årligt, hvoraf ca. 58 mill. m³, jf. tabel 1, indvindes af industrien selv.

2. Lovforslagets indhold

Dette lovforslag indeholder hjemmel til, at amterne kan opkræve gebyrer til dækning af de forpligtelser, der følger af loven om beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning. Gebyret foreslås opkrævet af de tilladelser til indvinding af grundvand, som amtet har meddelt i henhold til vandforsyningslovens § 20. Gebyret skal dække de udgifter, det enkelte amt har, til kortlægningen af følsomme indvindingsområder, idet disse ikke allerede er omfattet af amternes almindelige kortlægningsforpligtelser i henhold til vandforsyningslovens § 10. Gebyret skal endvidere dække amtets udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner samt de opgaver, der følger af amtets forpligtelse til at oprette og varetage koordinationsforum.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1 Omkostninger ved kortlægningen

Lov om beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning indeholder krav om at amtskommunerne som en del af vandressourceplanlægningen skal afgrænse områder, der er særligt følsomme over for forurening. Afgrænsningen af de forureningsfølsomme områder skal ske inden for de udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser og inden for indvindingsoplande til almene vandforsyninger beliggende uden for områderne med særlige drikkevandsinteresser.

På baggrund heraf skal amtsrådet udpege de områder, hvor amtsrådet finder, at en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsressourcerne - såkaldte indsatsområder. For de udpegede indsatsområder skal der udarbejdes en såkaldt indsatsplan, der nærmere beskriver behovet for beskyttelse, samt retningslinier og tidsplan for myndighedernes indsats til opnåelse af denne beskyttelse. Indsatsplanen skal udarbejdes på baggrund af en nærmere kortlægning af arealanvendelse, forureningsstrusler og naturlig beskyttelse af de pågældende vandressourcer.

Det blev allerede ved regionplanrevisionen i 1997 forudsat, at de i denne regionplan udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser yderligere skulle

kortlægges. Endvidere følger det af vandforsyningslovens § 13 at kortlægningen er en forudsætning for, at der kan udarbejdes indsatsplaner for de udpegede indsatsområder.

Med henblik på at fastlægge det nødvendige og tilstrækkelige niveau for kortlægningen udarbejder Miljøstyrelsen en vejledning om kortlægningen. Det forudsættes i vejledningen, at kortlægningen primært foretages med nyere, egnede geofysiske metoder. Disse metoder udmærker sig ved at kunne give et relativt detaljeret billede af de geologiske forhold samtidig med at metoderne er billige set i forhold til konventionelle undersøgelsesmetoder (udførelse af borer).

I forbindelse med udarbejdelsen af vejledningen har et konsulentfirma vurderet, at arealprisen for kortlægningen udgør ca. 54.000 kr/km², arealet ca. 15.289 km² og den samlede udgift dermed 825,6 mio. kr.

Miljøstyrelsen har i samarbejde med Amtsrådsforeningen foretaget en yderligere vurdering af de samlede udgifter ved kortlægningen. Der er enighed om, at beregningerne er behæftet med betydelig usikkerhed, men at flere forhold peger på, at udgifterne til zoneringen kan være mindre end de anførte 825,6 mio. kr.

Dette skyldes for det første, at byområder kun vanskeligt kan kortlægges og derfor kun vil blive kortlagt i begrænset udstrækning. For det andet skal skov- og naturområder ikke kortlægges i fuldt omfang, da forureningsbelastningen her er meget begrænset. På denne baggrund anslår Miljøstyrelsen, at udgifterne til selve kortlægningen vil udgøre ca. 734 mio. kr.

Det forudsættes, at kortlægningen gennemføres over en periode på 10 år, svarende til en hurtig, men realistisk gennemførelsestakt af hensyn til Danmarks implementering af Nitratdirektivets regionale foranstaltninger. De årlige udgifter vil således andrage ca. 73 mio. kr.

Hertil kommer at gennemførelsen af kortlægningen vil kræve administration i amterne. Administrationsomkostningerne kan anslås til ca. 7 mio. kr. pr. år.

Amterne har i forvejen en kortlægningsforpligtelse i henhold til vandforsyningslovens § 10. Det kan anslås at amternes nuværende kortlægningsforpligtelse er af størrelsesorden 10 mio. kr. om året. Det forudsættes, at amterne fremover målretter deres eksisterende kortlægning efter vandforsyningslovens § 10, således at den kan indgå i den kortlægning der forudsættes i henhold til lov om beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning.

Der skal endvidere udarbejdes og implementeres indsatsplaner for alle indsatsområder, efterhånden som disse detailkortlægges. Implementeringen forventes at være relativt ressourcekrævende, idet der